

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Flemming-Kulesza (przewodniczący)

SSN Krystyna Bednarczyk

SSN Józef Iwulski (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania K. B.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziałowi Regionalnemu w T.

o rentę inwalidzką rolniczą,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 lutego 2006 r.,

zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Ł.

z dnia 15 września 2005 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 15 września 2005 r., Sąd Apelacyjny w Ł. odrzucił wniosek K. B. z dnia 3 sierpnia 2004 r. o doręczenie wyroku z dnia 23 czerwca 2004 r. z uzasadnieniem, złożony wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. Sąd Apelacyjny stwierdził, że jako okoliczność uzasadniającą przywrócenie terminu ubezpieczony podał, że nie został pouczone i nie wiedział, iż ciąży na nim obowiązek zgłoszenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem. Ubezpieczony przesłuchany w charakterze strony podniósł, że nie dosłyszał

pouczenia po ogłoszeniu wyroku i dlatego czekał 21 dni na przysłanie wyroku, myśląc, iż zostanie mu doręczony do domu. Po upływie około 25 dni zatelefonował do sekretariatu Sądu i dopiero wówczas dowiedział się, że powinien w terminie 7 dni od ogłoszenia wyroku, złożyć wniosek o jego doręczenie z uzasadnieniem. Po uzyskaniu tej informacji złożył wniosek wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. Sąd Apelacyjny uznał, że wniosek o przywrócenie terminu nie jest uzasadniony. Warunkiem przywrócenia terminu jest bowiem niedokonanie czynności procesowej w terminie bez winy strony. Zdaniem Sądu, uchybienie terminu nie nastąpiło z przyczyn niezawinionych przez ubezpieczonego. Po ogłoszeniu wyroku został on bowiem pouczony o sposobie i terminie wniesienia skargi kasacyjnej, a jeżeli nie dosłyszał pouczenia, to nie było przeszkód, aby zwrócił się o powtórzenie tego pouczenia, bądź upewnił się, czy jego przeświadczenie o doręczeniu wyroku z uzasadnieniem bez złożenia wniosku jest zasadne. Stosując obiektywny miernik staranności, Sąd Apelacyjny uznał, że uchybienie terminu nastąpiło z przyczyn zawinionych przez ubezpieczonego. Dlatego Sąd oddalił wniosek o przywrócenie terminu postanowieniem wpisanym do protokołu rozprawy, gdyż nie jest to postanowienie kończące postępowanie w sprawie i nie służy na nie zażalenie (art. 356 k.p.c.). Odrębnym postanowieniem Sąd odrzucił wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, gdyż został on złożony po terminie z art. 387 § 3 k.p.c.

Na to postanowienie ubezpieczony złożył zażalenie, w którym podniósł, że jest człowiekiem schorowanym, mającym szereg dolegliwości, w tym problemy ze słuchem. Wpływa to na jego złe samopoczucie i koncentrację, a w efekcie utrudnia normalne funkcjonowanie i powoduje problemy w prowadzeniu własnych spraw. Gdyby nawet miał wiedzę i chciał złożyć w ustawowym terminie wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, nie mógłby tego uczynić z uwagi na chorobę w okresie terminu do złożenia tego wniosku. Ze wspomnianych przyczyn zdrowotnych nie wskazał wcześniej swojej choroby we wspomnianym okresie. Do zażalenia ubezpieczony dołączył zaświadczenie lekarskie z dnia 28 września 2005 r., stwierdzające, że w okresie od 24 czerwca do 30 czerwca 2005 r. był chory na ropne zapalenie migdałków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zakładając, że ubezpieczony w zażaleniu, na podstawie stosowanego odpowiednio art. 380 k.p.c. (por. postanowienia Sąd Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CZ 109/02, LEX nr 75273; z dnia 17 maja 2002 r., I CZ 31/02, LEX nr 55094 oraz z dnia 4 marca 2005 r., II UZ 72/04, OSNP 2005 nr 20, poz. 325), złożył wniosek o rozpoznanie postanowienia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu (choć wyraźnie tego nie uczynił), należy stwierdzić, iż postanowienie to trafnie wskazuje, że podane przez ubezpieczonego we wniosku przyczyny usprawiedliwiające przekroczenie terminu nie uzasadniają tego wniosku. Trafnie Sąd Apelacyjny wskazał, że błędne przeświadczenie ubezpieczonego, iż nastąpi doręczenie mu wyroku z uzasadnieniem bez jego wniosku, było wynikiem zaniedbania ubezpieczonego. W istocie w zażaleniu ubezpieczony powołuje się na nową okoliczność usprawiedliwiającą przekroczenie terminu, a mianowicie na swoją chorobę w okresie od 24 czerwca do 30 czerwca 2005 r. Przedłożone zaświadczenie lekarskie budzi poważne wątpliwości ze względu na datę jego wydania, jak również wątpliwe jest, czy wskazana w nim choroba może być uznana za przyczynę uniemożliwiającą złożenie wniosku. Wątpliwości te jednak nie muszą być wyjaśnione, gdyż choroba, na którą powołuje się ubezpieczony, ze względów prawnych nie może stanowić podstawy przywrócenia terminu. Zgodnie z art. 169 § 1 k.p.c., pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. Choroba, na którą ubezpieczony się powołuje jako na przyczynę uchybienia terminu, ustała w dniu 30 czerwca 2005 r. Tymczasem wniosek o przywrócenie terminu ubezpieczony złożył w dniu 3 sierpnia 2005 r., a więc z naruszeniem terminu z art. 169 § 1 k.p.c.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.